

Esclata la crisi del cítric

Als pagesos els passa a vegades que, de tant avisar que ve el llop, perden la capacitat de fer creïble la seua alerta. Però els mals auguris que fa temps que pronostiquen ja han començat a esclatar de ple en el

cas del cítric. La presentació de concurs de creditors de la segona empresa cítrica més potent de les Terres de l'Ebre, Mercocámara, coincidint amb l'assemblea de socis d'Agrofruit, que ha decidit fer una am-

pliació de capital, ha posat sobre la taula la crua realitat. Un dels principals sectors agrícoles del Baix Ebre i el Montsià no és rendible amb els preus actuals, i les repercussions ja han esclatat.

TERRES DE L'EBRE S. Berbis

Preus insistentment per sota del cost de producció, que es prolonguen durant ja dos campanyes, retard en el cobrament de l'IVA de les exportacions, fins a acumular una quantia pendent d'un milió d'euros, i cancel·lació progressiva de les línies de crèdit per part dels bancs. Aquestes tres variables, pel seu propi pes, han arrossegat la segona empresa cítrica més important de les Terres de l'Ebre, Mercocámara, cap al jutjat mercantil de Tarragona per presentar un concurs de creditors. Aquesta societat, pertanyent al grup López Sánchez, s'ha vist afectada per una estrangulació financera que amenaça la seua continuïtat. Així ho reconeixia dimarts l'adjunt a la gerència, Xavier Casamayor: "Hem fet cap a una situació d'insolvència per fer pagaments i, per tant, hem hagut de demanar als creditors i bancs refinançar el deute", explicava.

Mercocámara té 800 empleats directes, que treballen durant la campanya en la collita i en els magatzems. Uns 400 agricultors són socis de la cooperativa Ebresat, on aporten els cítrics que conreen per tal que Mercocámara els comercialitze. Altres 150 pagesos aproximadament aporten també la seua producció. I encara no han cobrat la collita d'enguany. En aquest context, i malgrat el descens continuat dels preus dels cítrics en els últims anys, els responsables de Mercocámara, que al llarg de la setmana mantenia activa l'operativitat per seguir servint els clients, insisteixen que l'empresa és "perfectament viable", si s'a-

Mercocámara té la seu principal a Amposta, i també disposa d'instal·lacions a l'Aldea. / L'EBRE

consegueix una fórmula de finançament. "Estem implantats al territori, tenim coneixement dels mercats i clients que ens permetrien tirar endavant el

LA DADA

Mercocámara té 800 treballadors directes i uns 400 socis agricultors

projecte", va insistir Casamayor, tot afegint que ja s'han iniciat els

primers contactes amb bancs i proveïdors per informar-los de la nova situació, i que en principi les reaccions han sigut positives. "Tenim la proximitat amb els mercats francès i alemany per trobar fórmules de continuïtat. Hi estem parlant. Hem de fer un pla de viabilitat basat a mantenir la nostra posició de mercat a Europa i recuperar beneficis", va afegir Casamayor.

AGROFRUIT AMPLIA CAPITAL La situació d'un altre dels gegants cítrics del territori no és tan dispar. Tot i que en aquest cas no ha arribat davant el concurs de creditors, dissabte es va proposar en

assemblea als socis, els quals també tenen per liquidar bona part de les dos darreres campanyes, una ampliació de capital. La proposta, que segons algunes fonts presents a l'assemblea va ser rebuda amb força malestar per una part dels socis, passaria per convertir en accions l'equivalent al deute. L'equivalència aproximada seria que cada 120 quilos de producte aportat i no cobrat implicaria una acció. D'aquesta manera s'intentaria resoldre l'actual manca de liquiditat.

Però el problema no és ni de bon tros puntual, ni conjuntural. "El gran problema és que amb l'entrada de cítrics de mercats de fora de la Unió Europea la pressió

LES DADES

SUPERFÍCIE

A les Terres de l'Ebre, i concretament concentrades al Baix Ebre i el Montsià, hi ha gairebé 7.000 hectàrees conreades de mandarina, i 1.700 de taronja, segons les dades del departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat corresponents a l'any 2010.

PRODUCCIÓ

La producció total de mandarina se situava, el mateix 2010, en 120.000 tones, i en més de 52.000 tones de taronja.

EL PREU

Pel que fa al preu per kilo, el 2010 va ser d'entre 20 i 28 cèntims, englobant-hi taronges i mandarines. En l'actualitat, però, el productor estava rebent entre 1 i 5 cèntims, quatre vegades menys que el que costa produir.

sobre els preus és molt forta, i al pagès no li queda marge per cobrar, per això la pilota es fa més gran, i no té una solució fàcil. Ja ho vam augurar i ens titllaven d'alarmistes. No és alarmisme, i si les empreses grans comencen a caure, la bola es farà encara més grossa, perquè els pagesos es quedaran sense mercat", assegura Joan Montesó, responsable del sindicat Unió de Pagesos a les Terres de l'Ebre.

De fet, altres fonts relacionades amb el sector apunten que "cal buscar fórmules que potser passen per una reconversió, perquè ara mateix ens trobem davant una situació molt complicada". ■